

det er ved at blive Hovedsagen deri. Der-til vil jeg hverken personlig eller paa min Gruppens Vegne slutte mig. Jeg er altsaa stadig af den Overbevisning, at vi i Fi-nansudvalget have gjort Ret i at tiltræde den Bevilling, den højtærede Justitsmini-ster har fremsat Ønske om, at faa, saa-ledes som det finder sit Udtryk i Æn-dringsforslag Nr. 62.

Af andre Ting under dette Mini-steriums Budget vil jeg kun nævne, at de Forslag, som et Mindretal har stillet an-gaaende de to Poliklinikker, høre til de Ting, som vistnok nyde Sympati fra ad-skillige Sider, men der er det at mærke ved disse to Forslag, at de — i alt Fald saa vidt mig bekendt — ikke grunde sig paa nogen som helst Henvendelse fra de to Poliklinikker, og naar der ikke foreligger nogen saadan Henvendelse, synes jeg, der er Formodning for, at de to Anstalter have slaaet sig til Ro med Nedsættelserne og ikke selv ønske at modsætte sig dem. Hvis det ikke er rigtigt, forekommer det mig, at de bør fremkomme med en Henvendelse. Jeg har ikke set nogen saadan. Naar de fremkomme med saadanne Henvendelser, formoder jeg, at de ville blive betragtede med sympatetiske Øjne.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Under Nr. 61 findes der et Ændringsforslag af Justitsministeren gaa-ende ud paa, at der tillægges Fængsels-lægen ved Horsens Straffeanstalt et Løn-tillæg af 600 Kr. Da en stor Del af de Mennesker, der blive hensatte i Horsens Tugthus, ere syge og svagelige, og da der ikke kan være nogen Grund til at spare paa Udgifterne til Lægen ved en saadan Anstalt, vil jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie. Det er for øvrigt indstillet til Vedtagelse af samtlige Medlemmer af Finansudvalget.

Under Nr. 152 i Betænkningen er om-talt et Samraad vedrørende Straffangers Behandling og Forplejning paa Horsens Straffeanstalt. Meget taler for, at adskilligt indenfor denne Anstalts Mure fortjener Undersøgelse, og at der tiltrænges Udrens-ning derovre. Selve Forplejningen af Straffangerne er der vist i det store og hele ikke meget at indvende imod, i hvert Fald ikke med Hensyn til Middagsmaden

og Morgenmaden. Men med Hensyn til Aftensmaden forekommer det mig, at det er en noget drøj Kost at byde Fangerne: tørt Brød med en lille Stump Ost som eneste Aftensmad. Der er dog mange gamle Mennesker blandt Fangerne, og selv om de ere store Forbrydere, bør man alligevel byde dem en Føde, de kunne spise og faa Næring af. Som Middagsmad faa Fangerne en Gang om Ugen den saa-kaldte Blodgrød, men det er en Kends-gering, at mange Fanger ikke taale den; navnlig er der for Tiden to Fanger, om hvilket dette gælder, nemlig Alberti og Bulotti. Det forekommer mig, at der kan rejses Anker mod Inspektøren paa Horsens Straffeanstalt i Anledning af Behandlingen af Alberti. Man har i lang Tid budt denne Straffange Blodgrød, uagtet man vidste, at han kastede den op hver Gang, og at Manden bogstavelig talt sultede en af Ugens Dage, afmagredes, blev syg og fik Svimmelhedsanfald, saa at han maatte indlægges paa Sygeafdelingen. Jeg finder, at sligt ikke burde finde Sted. Det taler om Sløvhed og Ligeegyldighed hos Ledelsen paa Straffeanstalten, at en Fange — han være nok saa stor en Forbryder — bliver behandlet, som Alberti blev. Jeg tror, at der i den sidste Tid, efter at det er kom-met til Justitsministerens og Fængsels-direktørens Kundskab, er blevet foretaget en Forandring, i alle Tilfælde er der fore-gaaet en Undersøgelse af disse Forhold. Det skulde glæde mig, om man fik det forandret, saaledes at de Fanger, som ikke kunne taale Blodgrøden, bleve fritagne for den og fik anden Mad i Stedet for.

Jeg vil tillade mig, at fremføre en Anke, som jeg vil bede den højtærede Jus-titsminister tage Hensyn til. Efter hvad jeg ved, forefaldt der en Dag det Optrin i Fængselet, at Fangen Bulotti forlangte Mælk til Blodgrøden, fordi han ikke kunde taale den. Man smækkede Døren i for ham og slog Klappen til uden at høre paa ham, og nu stod han og skreg paa sit fremmede Sprog, uden at noget Menneske kunde forstaa ham. I sit Raseri knuste han da sin Spiseske mod Gulvet. Det er maaske en disciplinær Forseelse, som skulde straffes. For saa vidt den er det, og Fangen skulde have en Straf, burde han have den efter lovlig Rettergang, saa-